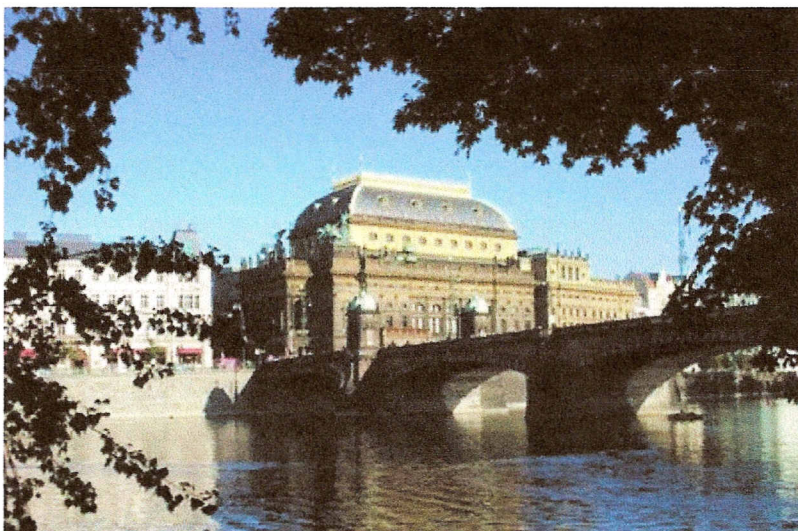

NÁRODNÍ DIVADLO V PRAZE

Národní divadlo v Praze je nejznámější divadlo v České republice. Novorenesanční budova divadla od Josefa Zítka je jednou z nejvýznamnějších staveb v zemi.

O výstavbě kamenného divadla se začalo uvažovat už v roce 1844 na poradách vlastenců v Praze. Konkrétní návrh a žádost předložil 29. ledna 1845 František Palacký. Dokument o výstavbě divadla byl sice sepsán již v roce 1845, ale první zahájení sbírek na jeho stavbu bylo započato až o šest let později v dubnu 1851.

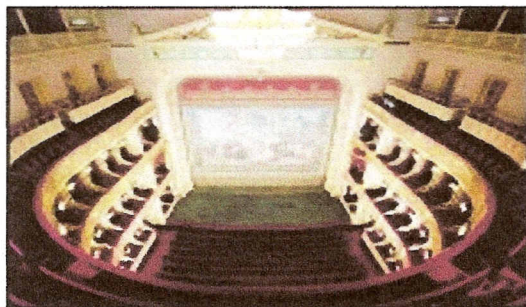
V roce 1852 byl zakoupen pozemek a zahájena stavba Prozatimního divadla, které bylo otevřeno až po deseti letech v roce 1862.

Roku 1865 začala skupina kolem Sladkovského, Tyrše, Nerudy a Hálovy zjišťovat možnosti výstavby Národního divadla, oslovili tedy třiatřicetiletého profesora architektury na pražské technice, architekta Josefa Zítka aby vypracoval návrh Národního divadla. Jeho návrh nakonec zvítězil i následujícím výběrovém řízení a tak roku 1867 začali stavební práce.

16. května 1868 byl v Prozatímním divadle položen základní kámen, premiérou Smetanova Dalibora. Fyzický základní kámen měl pocházet pouze z hory Říp, ale nakonec byly použity kameny i z dalších významných míst, jako na příklad z Blaníku, Radhoště, Vyšehrad...

Vnitřní výzdoba byla v duchu novorenesance s částí slovanské mytologie a Rukopisů, tyto směry vycházely z mánesovské malby. Na výtvarné výzdobě se podíleli Bohuslav Schnirch, Mikoláš Aleš, František Ženíšek, Josef Václav Myslbek, Václav Brožík a Julius Mařák.

Národní divadlo bylo poprvé otevřeno 11. června 1881 na počest návštěvy korunního prince Rudolfa premiérou Smetanovy Libuše, toto hudební dílo bylo zkomponováno na počest této události.

Prvním ředitelem divadla byl jmenován operní zpěvák a pedagog Jan Nepomuk Maýr. Odehrálo se v něm ještě jejich dalších jedenáct představení, než byla budova uzavřena pro dokončovací práce. Uprostřed nich, 12. srpna 1881, došlo k požáru, který zničil měděnou kupoli, hlediště, oponu od Františka Ženíška i jeviště divadla. Tento požár byl pro český národ velkou tragedií. Lidé byli schopni během pouhých 47 dní nashromáždit milion zlatých. Budovu po požáru dokončil prof. arch. Josef Schulz. Obnovené divadlo bylo otevřeno 18. listopadu 1883 opět představením Smetanovy *Libuše*.

V 70. letech 20. století se ukázal stav Národního divadla jako velmi špatný, a tak byla podniknuta rozsáhlá rekonstrukce. Při ní byla opravena původní budova. Byly změněny podlahy, vybudovány kuřárny, zabudováno větrání, zvýšen počet sedadel (986 míst celkem), změněno jeviště. Byl také zmenšen Voršilský klášter a na zabrané ploše vznikly nové budovy, pojmenované jako Nová scéna ND.

Národní divadlo v Praze patří vedle České filharmonie a Národní galerie k nejvýznamnějším českým kulturním institucím s bohatou uměleckou tradicí, kterou vytvářely a udržovaly přední osobnosti české společnosti. Tato tradice pomohla uchovat a rozvíjet český jazyk, citění a myšlení.

Dnešní podobu Národního divadla tvoří tři umělecké soubory (opera, balet a činohra), které střídavě vystupují v historické budově Národního divadla, ve Stavovském divadle a v Divadle Kolovrat.

V Národním divadle jsem byla na představení „Sluha dvou pánů“ od Carla Goldoniho. V hlavní roli se představil Miroslav Donutil. Představení a celé Národní divadlo na mne udělalo velký dojem a ráda se tam zase vrátím.

